TALİPLERİN AĞIDI

YAŞAR MİRAÇ

şiir

yazko



TALİPLERİN AĞIDI YAŞAR MİRAÇ yazko

TALİPLERİN AĞIDI

Şiir

YAZKO
Arif Paşa Sokak, Kurt İşhanı
Cağaloğlu-İstanbul
27 73 37

Yazarın öteki şiir kitapları:

TRAZONLU DELİKANLI (1979)
ŞİLİ İLE SÖYLEŞİ (1979)
GÜL EKMEK (1980)

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesislerinde
dizildi, basıldı, ciltlendi.
Kapak: Erkal Yavi
Desenler : Cihat Aral - Sabahattin Tuncer
İstanbul 1980

TALİPLERİN AĞIDI

YAŞAR MİRAÇ



Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

anacığım ağlama
karaları bağlama
birimiz ölürsek bak
hepimiz oğul sana

kim ister anacığım
gencecikken ölümü
soldurmak goncacıkken
yüreğini gülünü

anacığım ağlama
karaları bağlama
birimiz ölürsek bak
hepimiz oğul sana



ADSIZ
KAHRAMANLAR

onlar tarihin karanlığında
yazdılar güneşi alınlarına
altın harflerle ve ışıltılar
güneşi tarihin yarınlarına

onlar turnaların kanatlarında
ve kızıl yeleli tan atlarında
yedirenk ışıklı bir tuğdur bugün
adsız ozanların bozlaklarında

kırk kanatlı türküler bengitürküler
onların sesinde korundu geldi
tarihin dipsiz karanlığından
aydı gerçeğin ilk tutkunları

onlar suyun dilini gülün dilini
ışığın dilini rengin dilini
dağların karların kanın dilini
cenklerin dilini konuşurdular

sulara uydular yörük oldular
kuşlara özenip uçuk oldular
onlar tarihin karanlığında
ilk doğan ışığa beşik oldular

kavma yürektiler göğsü göktüler
bulanık çağları kırdı döktüler
onlar tarihe karanlığında
kurulan darağcını söktüler

çırılçıplaktılar ıpıslaktılar
börklü şafaklarda zulmü yaktılar
pamuk memeydiler tan dudaktılar
candılar karanlığı sancıtan

onlar değdirdiler büküp boynundan
göğün alını ilk kez toprağa
onlar öğretti en ulusundan
dağları doğurtmayı batağa

çamuru yoğrarak demri eğerek
severek birbirlerin oldular
içtiler sütünü gümüş ayların
karanın üstüne akı döğerek

kabına sığmayan bir sucaydılar
yüreklerde kopan boracaydılar
onlar tarihin karanlığında
gizlenen geleceği aydılar

bulut kor oldu su toprak oldu
toprak yeşerdi gür yaprak oldu
onlar tarihin karanlığında
gerçek yazılı tek yaprak oldu

onlar tarihin karanlığında
yazdılar güneşi alınlarına
yakut harflerle ve ışıltttılar
güneşi tarihin yarınlarına

ONBEŞLER DENİZİ

oy anam neden kara
bu denizin suları?
akça mı olaydı oğul
onbeşlerin suları?

oy anam neden pekçe
bu denizin dalgası?
yumuşak m'olaydı oğul
onbeşlerin kavgası?

oy anam neden yaslı
bu denizin canları?
sevinçli m'olaydı oğul
onbeşlerin kanları?

oy anam neden bora
fırtına denizi bu?
yaralı aslan oğul
onbeşler denizi bu

oy anam adı neden
onbeşler bu denizin?
kızıl mayası oğul
onbeşler bu denizin

N U R H A K

nurhak dedikleri
ne yüce dağdır
yiğitler vurulmuş eteklerinde
al kan göleklenmiş koyaklarında
nurhak dedikleri
bu nice dağdır

taratma ile ateş açtılar
gencecik yiğitleri biçtiler
sinan cemgil ile
arkadaşları
kesilmiş dal gibi yere düştüler

taratmasından
ölüm kusturan
jandarma jandarma
kaç ödül aldın
göğsüne övünmeye
kaç nişan taktın

pusuya yatılmış
kurşun atılmış
jandarma jandarma
kime atılmış
halkın oğulları
nice yakılmış

nurhak dedikleri
bir cüce dağdır
erimiş yücelik doruklarında

ve nice dağların yörüklerinde
ölmüş dedikleri
yiğitler sağdır

ŞAHİN AĞITI

karanlıktan uzanan
yeşil dilli hançerler
sırtından yüreğinden
kana bandılar onu

türkiyem ey halkların
usanılmaz kaynağı
yüreğinin en ışık
bucağına al onu

sindi kana susamış
gözleri karanlığın
şimdi yine o iğrenç
bataklığın dibine

türkiyem ey yurtanam
halkların sevgilisi
o her şeye can veren
sütünden emzir onu

bir gün güneşler gelir
yıldızlı sesler gelir
güllerden ışıklardan
duvağa sarar onu

türkiyem yaratanım
ey bütün tanrılardan
daha sevecen olan
türkülere ban onu

onu türkülere ban

TAYLAN ÖZĞÜR'ÜN BABASI

baba senin sesini
ışık getirdi bana
bilgeliğin esini
gümüş dudaklarından

«dün çoktunuz» diyordun
«bugün daha çoksunuz
dün yalnız gençlerdiniz
bugünse işçilerle»

«daha daha çoğalın
bilenin ustalanın
yarın sizin» diyordun
«bilinçli çocuklarım»

baba senin sesini
yitirmedim gül yaptım
güneşli alanlarda
halkın göğsüne taktım

baba senin sesini
topladım şiir yaptım
işçi gecelerinde
yüreklere çınlattım

ŞEHİTLERE ANT

inceden çal acı keman
bağrıyanık çalın sazlar
sıcak koynuna kavganın
vurulup düşenimiz var

el değdirtme sakla iyi
ana bu kanlı gömleği
kurtuluş günü giyecek
onu halkımın yüreği

kolkola girin kardeşler
boşalan yeri doldurun
içli sazlar artık susun
şehitlere andımız var

gerçeğin ışık yolunda
sonuna dek gideceğiz
sömürüsüz zulümsüz bir
yeni dünya kuracağız

NİSAN AĞIDI

(...hakan, burhan, orhan... için)

biz üç küçük yıldızcıktık
gökovadan yola çıktık
bengiyıldızı bulmaya

karanlık eritti bizi
köreltti gözlerimizi
böyle düşürdü pusuya



biz üç gümüş çakılcıktık
yalıda gezmeye çıktık
bengiköpüğü bulmaya

karanlık aldattı bizi
köreltti gözlerimizi
böyle düşürdü pusuya

biz üç yılmaz karıncaydık
hep güneşten önce aydık
bengiçabaya koşmaya

karanlık durdurdu bizi
elimizi kolumuzu
ölüm vurdu prangaya

biz üç telli kemençeydik
kara günde ağlancaydık
mutlu günde eğlenceydik

karanlık kırdırdı bizi
ibriş ibriş telimizi
kopardı binbir parçaya

biz üç yavru turnacıktık
kırlara uçmaya çıktık
bengikanat takınmaya

karanlık avladı bizi
pembe yüreklerimizi
becerdi kana banmaya

biz üç gonca gülceğizdik
gelin kızlara çeyizdik
bengiduvak takınmaya

karanlık soldurdu bizi
yoldu eteklerimizi
koydu kuru çöp olmaya

biz üç karasevdalıydık
çiçekte erik dalıydık
bengiçiçeği açmaya

karanlık kestirdi bizi
döktü çiçeklerimizi
çevirdi kuru çalıya

biz üç genç balarısıydık
özgürlüğün yarışıydık
bengibalı devşirmeye

karanlık bağladı bizi
yaktı kovanlarımızı
koydu balı erimeye

biz üç ışık tomurcuktuk
halk anamız biz çocuktuk
senden bengisüt emmeye

karanlık kanladı bizi
senden ayrıladı bizi
alna ölüm kondurmaya

biz üç fidan boylu gençtik
zulme zindana dirençtik
bengisevinç olunmaya

karanlık katletti bizi
üçtük bengiletti bizi
kendisini yok kılmaya

(Yürüyüş 1976 Nisan)

GENCECİK USTANIN AĞIDI

(Abdullah Usta, 1960-1977)

çocuk yaşta küçük yaşta
canım yaşta gözüm yaşta
bir lokma ekmek derdine
düştü gurbet ellerine
abdullacık
genç ustacık

atlantik denilen yerde
dönerci girip dönerde
ustaca kesip kebabı
oldu işinin erbabı
yüreği gon-
ca goncacık

bir gün izine çıkınca
dönerde çalışan gece
patron iki işi birden
görmeyi istedi ondan
abdullacık
genç ustacık

dedi ki «patrona» olur
yalnız ücretim de olur;
sekiz yerine on altı
saat çalışanın hakkı.
bilinci to-
mur tomurcuk

kârdan gözü dönmüş patron
ağzı leş gibi anason
çok gördü üç beş parayı
sövdü dövdü abdullayı
abdullacık
genç ustacık

polise şikayet etti
derdi gülüşmeye yetti
bunca küçük düşürülme
abdullayı candan etti
onuru yıl-
dız yıldızcık

gitti boğaz köprüsünden
attı sulara kendini
duyurdu dosta düşmana
onurun ölmediğini
abdullacık
genç ustacık

ana babası burdur'dan
geldi aldı tabutunu
arkadaşları patrondan
sormaktalar hesabını
öfkesi bı-
çak bıçakcık



BİR ÖLÜ DAHA GEÇTİ

(Hakkı Uzar için)

bir ölü daha geçti
ben ağlamaklı oldum
dün akşam gazetede
fotoğrafını gördüm
bıyıklı esmer yüzlü
fidan boylu bir gençti

geçti arkadaşları
omuzunda tabutla
baktı yolboyu herkes
baktı kimi düşündü
kimi bitip tükenmez
günlük işine düştü

bir ölü daha geçti
nakışlı yeşil kefen
belediye önünde
vurdular onu neden
belki kürt olduğundan
belki düşüncesinden

hakkı uzar gönlüne
işçilerin gençlerin
duyup gören anaların
ve nişanlı kızların
ağıt yakmamak için
ağlayan ozanların

ERGUN
ATACA
ÇEŞMESİ

bir zamanlardı bağ yeri
dikmenkeklik dedikleri

şimdi üç beş ağaç kalmış
cılız mı cılız kök salmış

birkaç kavak birkaç incir
dallar yeşil yeşil sancır

orda küçücük koyakta
bir yiğit var ayakta

gölgesi uzaklarda
toprak olmuş yatıyor

çeşmesi gece gündüz
ırmak olmuş akıyor

iki gür olucuktan
dönülmez yolculuktan

bozkır mavilerinin
kızıl tan yıldızınca

hey canım ışıl canım
yiğit yiğit bakıyor

alnından gönüllüler
andı yankılanıyor

«bu gencecik yaşta biz
hiç yüzünden ölmedik
öldük yaşatmak için
yaşamak için öldük»

yiğit yirmi üçünde
gece vurdular seni

yeşil gölgeler içre
kanlı buldular seni

delikanlı halkını
bayrağını yaptın diye

sinsi kurdu pusu kurdu
kavdı kurşunlar seni

canım canım ata can
kırk yarandan aktı kan

biter sandılar kanın
kanın su oldu aktı

oğul bağında halkın
kanın bengi ırmaktı

hey ergün
ata canım

canım canım canım hey
kanın o güne aktı

ALİ İHSAN'IN YÜZÜ

ali ihsan'ın yüzü
parlıyor karanlıkta
kırmızı bir ışıkla

kanı gibi sımsıcak
gözleri gibi şafak
müjdesi bir ışıkla

ali ihsan'ın yüzü
gümüş gümüş bir erinç
taşıyor sonsuzlukla

bir çocuk gibi coşkun
ta ötesine ufkun
uzayan bir bakışla

ali ihsan'ın yüzü
yaşatıyor yeniden
harun karadeniz'i

ve demircioğlu'nu
piri hasan tahsin'i
izmir'i ilk kurşun'u

ali ihsan'ın yüzü
kararla ve erdemle
haykırıyor son sözü

başaracağız mutlak
ekmek ve gül günleri
özgür günler gelecek

TAŞKIZAK

Atilla Can için (*)

hey taşkızak taşkızak
kınalı gemilere
sevdalı gemilere
alnı kana boyanmış
canlara yoldaş kızak



bir gemi yapıyoruz
erittik demirleri
kaynattık çelikleri
omurgasında kurşun
bir gemi yapıyoruz

duysun deli dalgalar
kavgalı denizlerle
düşman ejder yüzlerle
gönsü fişek donanma
bir gemi yapıyoruz

direnç yükledik ona
taktık pusulasını
sınıf pusulasını
gerçek bilmin harcıyla
inanç yükledik ona

direğindeki bayrak
kandan almış rengini
candan almış rengini
elli dokuz yaşında
bir dev onun kaptanı

sağrısında anadolu
buğday fındık tütün pamuk
genç ihtiyar kadın çocuk
al karanfil al gül açmış
sağrısında çiçek dolu

hey taşkızak taşkızak
böyle gemi görmedin
adı nedir sormadın
adını savaşta başa
atılanlar yazacak
atılanlar yazacak

atilla'lar yazacak

(*) Taşkızak işçisi, faşistlerce katledildi; nisan 1979

OZAN AĞIDI

ben şimdi gidiyorum
bensiz yalnız yıldıza

ölmedim ben diyorum
ışık oldum sonsuza

o kırk telli sazımla

gitmedim geliyorum
türkülerimle size

ben şimdi uçuyorum
bensiz güz gönlünüze

kırk kanatlı kuşumla

1.

TRABZON AĞIDI

(Kahraman Ezber, Temel Aydınoğlu ve öğretmen şehitler için)

yeşil trabzon yağmuru
yine kara kara yağdı
kahraman delikanlılar
civanmertler öğretmenler
aydın oğulları aldı

— *yağmur değil*
kurşundur bu!

— *göğün işi*
değildir bu!

— *kara suratlı*
kuduz kurt

— *ancak senin*
işindir bu!

karakollar birer birer
kurtlara teslim edildi
yiğit polisler sürüldü
yağcılarsa onurlandı
çakallarsa palazlandı

— *huzur için*
değildir bu!

— *vali değil*
kanlıdır bu!

— *kırbaç suratlı*
kuduz kurt

— *alçak! senin*
işindir bu!

çakılların ak ışığı
karalandı birdenbire

aç kurtlar inip saldırdı
yeşilim fındıklıklara

kuduz porsuklar dadandı
sevdalım meşeliklere

çiçekte erik dalları
düşürüldü pusulara

zefanos'tan kisarna'dan
zehir atıldı sulara

kanla bulanmış akıyor
zigan'dan değirmendere

aydınoğulların kanı
göleklenmiş sokaklara

kalkın deniz uşakları
çıkarın ceviz sandıktan
ay sürmene bıçakları

kalkın yalı uşakları
çıkarın kuz zulalardan
donanma fişenklikleri

tabancaların sapına
gül değil kızıl karanfil
takın çakıl uşakları

tetik durun kuş uçmasın
horonca el ele verin
kimse ayrı baş çekmesin

bıçak kemiğe dayandı
durursanız daha nice
nice halk oğulu yandı

pusuda pisi pisine
ölmek yakışır mı bize

öleceksek ölümlerin
yiğidi yakışır bize

davran delikanlı davran
emek can ekmek can için

kutlu olsun haklı kavgan!

TALİPLERİN AĞIDI

uğurluyoruz seni
sevgili öğretmenim
papatya yakalıklar
ve kara önlüklerle
yol boyunca dizilmiş
güneşten çelenklerle
defne ve taflanlardan
ördüğümüz dallarla
cami avlularını
dönüp duran lacivert
kanatlı güvercinler
güzlerin ve kışların
öksüzü kırlangıçlar
kestane serçelerle
damla damla ağlayan
kurşuni bulutlarla
ve göklerin ardından
utangaç ışıklarla
ezgin bakan güneşle
uğurluyoruz seni
canım öğretmenimiz

sen kitaplara sızan
karanlığı elerdin
sen hep aydınlık doğru
bilgiler verdin bize
sokmadın yanlışları
körpe bilincimize
bizde hep kardeşliği
ve gerçeği göverdin
uğurluyoruz seni
biz tüm öğrencilerin
canım öğretmenimiz
yiğit öğretmenimiz

uğurluyoruz seni
sevgili arkadaşım
eski yıkık surlarda
kızıl kiremitleri
ıslak basık damlarda
dizilmiş süngü takmış
yeşil jandarmalarla
elinde mavzeriyle
kara gözlükleriyle
tabutunu omuzda
taşıtmak istemeyen
«emir kulu» teğmenle
ve disiplin «örneği»
mağrur bir yüzbaşıyla
ve kara yağmurluklar
içinde göbeğini
gizleyen sivil komser
şeflerle telsizlerle
kurşun geçmez yelekler
kalkanlarla kuşanmış
elektrikli coplar
donanmış polislerle



uğurluyoruz seni
ey sevgili yoldaşım
kurşunlarla delinmiş
okul duvarlarının
yazılarla bezenmiş
sokakların boyunca
saçarak yedirenkli
çiçekleri yollara
kırmızılar maviler.
aklar morlar yeşiller
taşıyan yaprakları
eritip gönüllere
uğurluyoruz seni

birdenbire boşanan
öfkeli bir yağmurla
elifleri gözyaşı
döken mezar taşları
mermerler arasından
çıkmış çığlık otları
serviler çamurlarla
ve ıslak toprağının
üstünde yumruk sıkıp
yolunda yolumuzda
ölme ve kahpeliğe
zulme ve karanlığa
karşı yılmadan savaş
andı gür soluklarla
uğurluyoruz seni

tersane işçileri
ve demir-çelikliler
ankara'dan izmir'den
gelen mavi gömlekli
emek arkadaşların
yaslı karadeniz'den
kopan kordan bir boran
kıvılcımdan bir bayrak
denli atılgan sıcak
selamı nejatların
kolkola dün ve yarın
giriverip bugünle
uğurluyoruz seni
on beş haziranlarla
ve eylül grevleri
ve kış direnişleri
ve alanlar sığmaz
şanlı 1 mayıslarla
uğurluyoruz seni
uğurluyoruz seni
uğrunda onbeşlerin
uğrunda denizlerin
bilinci ve yüreği
devrim için boranlar
kıvılcımlar üretmiş
tüm halk şehitlerinin
döktüğü al kanlarla

talibiz biz hepimiz

yokluktan yoksulluktan
kıvranan halkımızın
açlıktan sayrılıktan
kırılan halkımızın
gurbetlerden gurbete
atılan halkımızın
zindanlarda zincire
vurulan halkımızın
borç ve kırbaç altında
tutulan halkımızın
emeği ak ekmeği
yutulan halkımızın
kılıçlardan kurşundan
geçilen halkımızın
inleyen halkımızın
ağlayan halkımızın
direnen halkımızın
savaşan halkımızın
sevenç ve gönenç günü
müjdeler ve muştular
barış ve coşuş günü
kurtuluş günü için
ak günü pembe günü
ay günü yıldız günü
o telli duvak günü
o düğün günü için

talibiz her birimiz

ölmeye
bir kez değil
bin kez olsun
ölmeye

talibiz biz hepimiz

bu kavgada bu yolda
düşenlerin yerini
doldurup yürümeye

talibiz her birimiz

hiçbir zaman ölümle
yarıda kalmayacak
son soluklarda bile

söylenecek türkümüz

TALİPLERİN AĞIDI

YAŞAR MİRAÇ

şiir

«talibiz her birimiz

ölmeye
bir kez değil
bin kez olsun
ölmeye

talibiz biz hepimiz

bu kavgada bu yolda
düşenlerin yerini
doldurup yürümeye

talibiz her birimiz

hiçbir zaman ölümle
yarıda kalmayacak
son soluklarda bile

söylenecek türkümüz»

50 Lira